

domačih deklic še kacij 20 rejenk na hrani in stanovanji. Sploh dajejo zvedenci tej šoli čast in priznanje, da jako dobro napreduje.)

Proti farni cerkvi na griči ozirajočemu silil se mi je v spomin tudi moj rojak † č. g. Janez Hlebš, ki pričakuje na ondotnem pokopališču glasu angeljeve trombe. Kot duhoven pomočnik v Trnovem službujoč postal je l. 1855. o času kolere, izpolnujoč svoje težavne dolžnosti, žrtva svojega poklica. Iz daljave sem poslal toraj njegovim koščicam tihi klic in voščilo: Počivajte v večnem miru!

O poletnem času je videti življenje in bivanje v Trnovim prav prijetno; — žali, da ima pa po zimi ta kraj baje tudi svojo senčno stran, namreč: huda burja ima tudi v tej okolici silno moč. Pred 10 leti odtrgala je bila pri Mali Bukovici 4 vagone od poštnega vlaka in jih prekucnila; k sreči je bilo to ravno pri stražnici nad Malo Bukovico, kjer je svet raven; potovalcem v vagonih se razun strahu ni zgodilo nič žalega. Bilo je ravno na Sv. Večer okolu 6. ure.

Ker se v duhu pomudujem že toliko časa na trnovski postaji, naj omenim še dveh rečij. Gotovo je marsikateri bralec „Novic“ že bral ali pa čul, da bi Tržačani radi speljali po vodovodu hladno rečico Bistrico v Trst in s tem preskrbeli si dobro zdravo pitno vodo. Omenjena rečica izvira tik nad vasjo Bistrico iz več močnih studencev, teče skoz vas in se izliva kakih 800 metrov pod njo v vodo Reko. Na svojem kratkem teku goni kacij 20 mlinov in žag. Tržačani hodijo že nad 20 let kupovat in se poganjat za Bistrico, in pravijo, da so v te namene potrošili že nad sto tisoč gld.; vendar do zdaj še ni nič gotovega, ali bodo vzeli vodo ali ne.

Omenim naj tudi zgoraj omenjene vode Reke. Ona izvira kot neznaten potočič v Dletu med Pograjami in Klano v Istri, teče po celi trnovsko-vremški dolini, ter se izliva pod Škocijanom (ki kipi na visoki skalnati pečini zelo enako našemu gorenjskemu bledskemu gradu [glej sliko v Valvazorjevi II. knjigi, stran 276] kmalu onkraj kranjske meje v škocijansko jamo, in priteče po tem po dolgem podzemeljskem teku še le pri Devinu zopet na površje, kjer se pod imenom Timava izliva v Jadransko morje. Starim rimskim pisateljem je bila voda Reka neki uzor vsega čudnega. Saj pa je bilo o taistih časih tudi okrog nje vse lepo. Razprostirali so se ob njej temni gozdi in divje-romantično skalovje. Naše dni pa, ko so izginile šume, zginila je tudi slava vode Reke. Zlasti od Vrem naprej okoli Škocijana, kjer postane svet bolj odprt, kaže goli Kras svoj žalostni obraz. Skalnata obrežja ravno imenovane reke so vendar ostala še vedno stara, za novo pogojzdenje teh krajev se tudi mnogo stori, — mogoče, da čez dolga leta postane ta okolica zopet bolj zanimiva in znamenita. Omenim naj še to, da za župnijsko cerkvijo v Vremah nareja Reka nekako jezero, da se lahko vozi s čolnami po njej. In tako je res, da je dežela naša v vseh treh njenih oddelkih prava „dežela čudov“: le škoda, da se vse premalo piše o tem, in

da se o nas in naši lepi domovini le preveč vresničujejo besede: „Vse imamo, pa ne znamo!“

(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Kongres arheologov in antropologov je te dni bil v Sarajevem. Zbrali so se bili slavni učenjaki iz raznih evropskih držav, mej njimi Ranko iz Berolina, Mortillet iz Pariza, Munro iz Anglije.

Nemščina se kot drugi deželni jezik uči na Češkem na 474, v Galiciji na 238, v Bukovini na 229, na Moravskem na 149, na Primorskem na 128, na Kranjskem na 68, v Šleziji na 50, na Tirolskem na 14 in v Dalmaciji na 2 šolah. Zanimivo bi bilo pač tudi vedeti, na koliko nemških šolah se uči kot slovanski jezik kot drugi deželni jezik.

Meteorologične postaje. Okrajna glavarstva na Štajarskem dobila so nalog, da naj posebno pospešujejo snovanje meteorologičnih postaj.

Novice.

— Cesarjev rojstni dan praznoval se je po celi širni Avstriji s slovesnimi sv. mašami in drugimi slavnostmi najveličastnejše. Tudi vsikdar svojemu vladarju zvesti slovenski rod je ta dan slovesno praznoval in pošiljal prevroče želje Vsemogočnemu, da bi mu predobrega vladarja ohranil še na mnogaja leta.

— Osobna vest. Začasni učitelj na ženskem učiteljišči v Gorici, g. Viktor Bežek je imenovan glavnim učiteljem na učiteljišči v Ljubljani.

— Cesarsko slavnost. V proslavo rojstnega dne Nj. Vel. presvitlega cesarja priredil je minolo nedeljo na Koslerjevem vrtu odbor za napravo vojaškega spomenika v Ljubljani združen z kranjskim vojaškim veteranskim korom veliko cesarsko slavnost. Pri slavnosti je svirala vojaška godba. Po napitnici na cesarja, ki je vzbudila splošno navdušenje, odposlal se je cesarju udanostni telegram. Cesar se je na to udanostno izjavo tudi telegrafičnim potom zahvalil. Slavnosti prisustovalo je več dostojanstvenikov. Deželnega predsednika je zastopal g. dvorni svetnik Schemerl. Čisti dohodek veselice se je odmenil za napravo vojaškega spomenika v Ljubljani.

— Cesarska pesem. Deželni šolski svet kranjski je naročil s posebnim razpisom, da se sme cesarska pesem, pri kateri so se udomačile razne varijante v prihodnje peti v naših šolah le po izvirnem napevu, kakor ga je priobčil „Učiteljski Tovariš“ meseca januarja letos. Dotični napev s slovenskim teksom se dobi tudi v posebnem odtisu v Miličevi tiskarni po 4 kr. izvod.

— Družba sv. Cirila in Metoda je od 28. rožnika do 15. mal. srpana prejela te le darove: Slavno upravnništvo „Mirovo“ je poslalo zbirko „prvih kron“ v znesku 170 gld. 50 kr. vsega vkup je do sedaj vrli „Mir“ nabral 1293 „prvih kron“ za našo družbo. Novoustanovljena ženska podružnica v Krškem nas je razveselila s 100 gld., ki so deloma čisti dohodek od koncerta prirejenega pod vodstvom g. Potrebina v korist naši družbi, deloma udnina in darovi. Največ zaslug pri ustanovitvi podružnice imajo gospe M. Pfeiferjeva, J. Hočevanjeva, A. Jugovičeva, M. Kesslerjeva in gospdč. A. Schmidingerjeva. Akademskiška podružnica vnetih graških velikošolcev nam je poslala 100 gld. Kakor do sedaj tri leta, tako so tudi za leto 1894. slovenski bogoslovci v Gorici poslali 100 gld. pokroviteljine. Izgledi vlečejo! G. Josip Rode, po-